

prés només es pot accedir des del mòbil o la tauleta, de manera que aquesta es fa servir per passar per *streaming* les dades a un altre dispositiu, que també ha de tenir el programa instal·lat.

Altres serveis semblants són Seafile i Own-Cloud, però en canvi se centren a convertir els servidors externs que fan servir els usuaris en fortal·leses privades inaccessibles per l'arrendador del servei, de manera que el resultat és el mateix que si féssim servir un núvol privat. Els dos projectes funcionen també sobre

▬▬ Els nous dispositius com Lima permeten crear xarxes wifi privades

un servidor propi, que pot ser un ordinador antic configurat per a tal funció, amb la qual cosa es reforça la privacitat.

Finalment, Lavabit és el sistema de correu xifrat que va fer servir Snowden per comunicar-se amb els periodistes, la qual cosa li va donar una fama mundial fins que les pressions del govern dels EUA van obligar-lo a tancar. No obstant això els seus desenvolupadors prometen tornar amb una nova proposta anomenada Dark Mail. Es tracta d'una aplicació de xifrat de correus que llançaran aviat i que serà senzilla de fer servir. ▬

Jugar en camp contrari

Un dels grans problemes que tenen usuaris i empreses a internet és que es tracta d'una xarxa global però centralitzada als EUA, i que la majoria de serveis que utilitzem tenen els seus servidors en territori nord-americà. L'operadora suïssa Swisscom ha pres la determinació de crear per als seus clients la seva pròpia xarxa de servidors -Swiss Cloud- i instal·lar-la en territori nacional. Fins ara l'operadora subcontractava l'emmagatzematge de dades.

ARA

Intimitat contra seguretat

Més enllà de l'espionatge indiscriminat, fins i tot als líders de països socis, el debat de fons és com lluitar contra el terrorisme. La filosofia de la NSA és que la intimitat de les comunicacions és una barrera a l'hora de prevenir activitats terroristes a tot el món. L'agència al·lega que si bé no van poder aturar els atemptats de la Marató de Boston, sí que van evitar els que s'havien programat tot seguit gràcies a l'espionatge.

Busco finançament

Expedicions als pols en vaixell de vela

Albert Bargués ofereix viatges en veler per altes latituds. CRISTINA CALDERER

Ser pioners a oferir expedicions turístiques en veler a les dues regions polars. Aquest és l'objectiu de l'Sterna, el nou projecte liderat per Albert Bargués, emprenedor i navegant professional. Després de 35 anys dedicats a la vela de competició i a la construcció de vaixells, Bargués va veure l'oportunitat de muntar el seu propi negoci quan va topat amb un veler que estava a la venda, l'Sterna. "Les condicions del vaixell [25 metres i categoria *open*] em permetien repescar les dues passions que tinc des de jove: la navegació i les altes latituds", explica el patró. El preu de l'Sterna era de 300.000 euros. Per tirar endavant el projecte, Bargués ha format una SL amb 3 socis més, amb un capital de 80.000 euros i finançament extern. La intenció és ampliar el capital fins als 220.000 euros. "No busquem inversió purs i durs, sinó gent que s'entusiasmi pel projecte com nosaltres", comenta Bar-

gués. L'Sterna ofereix dos productes: expedicions a les regions polars durant els mesos d'estiu, dirigits a turistes aventurers, aficionats a l'esport o la natura; i navegació oceànica, aprofitant els períodes de desplaçament cap als pols. Els preus oscil·len entre els 3.500 euros per persona i setmana per als viatges als pols, i entorn els 2.000 euros per la navegació oceànica. Per atreure volum de clients han arribat a un acord amb l'agència Tierras Polares, especialitzada en viatges a l'Àrtic. La primera expedició al pol Nord serà l'estiu del 2014, i a l'Antàrtida el 2016.

La xifra
Fins a 140.000 €

El contacte
albert@sterna.cat

Pas canviat

Toni Garganté

I Linde encara vol més provisions dels bancs

El governador del Banc d'Espanya, Luis María Linde, no ha enterrat la destrala. L'últim butlletí de l'organisme regulador corresponent al novembre xifra en 5.000 milions d'euros les noves provisions que hauran de fer els bancs per compensar els crèdits refinançats dubtosos que han aparegut per art de màgia. És a dir, que el conjunt del sistema financer espanyol encara no ha acabat els deures i haurà d'engreixar encara més la guardiola per afrontar possibles desastres d'impagaments de crèdits del sector promotor, pimes

i particulars. Això sí, el mateix Informe de *estabilidad financiera* assegura que aquestes dotacions "seran assumibles". I sembla que serà així. Algunes entitats, les més grans, ja han avançat part d'aquests costos de reclassificar els préstecs que poden passar a impagats, però també és veritat que hi ha un gran esgotament a les còpies directives dels bancs i el que queda de caixes.

No hi ha descans, perquè després d'aquestes reclaccions ara vindran els exàmens europeus de solvència, tenint en compte que, del cert,

encara hi ha dubtes sobre l'aplicació dels crèdits fiscals en el capital principal de les entitats financeres. Molts dubtes, que afecten directament la solvència, el que normalment s'anomena capital de màxima qualitat, i que ja gairebé ningú sap si es tracta de Basilea II, Basilea III, nivells EBA... Tot plegat un munt de percentatges que confonen fins i tot els analistes.

La banca espanyola ha aconseguit nivells de capital superiors al 9%. També les entitats que han acabat en mans públiques. Però tothom vol més, i ara qualsevol necessitat de realitzar

més provisions penalitza la solvència, a les portes dels tests d'estrès. No seria estrany, doncs, que per acabar de quadrar els comptes anuals i presentar unes ràtios de capital impol·lutes davant del Banc Central Europeu, veiéssim que la gran banca comença una nova onada de venda de participades i actius denominats "no estratègics".

Toni Garganté és redactor de la secció d'Economia @tgargante

